

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudce JUDr. Ivo Pospíšila a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **T. T.**, zastoupen Mgr. Pavlem Maršálkem, advokátem se sídlem Vrchlického 802/46, Liberec, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 1. 2020, č. j. OAM-69845-14/ZM-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 11. 5. 2020, č. j. 59 A 14/2020 – 28,

takto:

- I. Kasační stížnosti žalobce **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Do rozhodnutí soudu o kasační stížnosti se pozastavují účinky rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 11. 5. 2020, č. j. 59 A 14/2020 – 28 a rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 23. 1. 2020, č. j. OAM-69845-14/ZM-2019.
- III. Žalobci **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **15 dnů** od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 1.000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I.

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 28. 5. 2020 doručena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti napadenému rozsudku, kterým Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“), zamítl žalobu proti napadenému rozhodnutí. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost stěžovatele o prodloužení zaměstnanecké karty dle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, neboť stěžovatel byl odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky.

II.

[2] Stěžovatel ke kasační stížnosti připojil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvádí, že v důsledku napadeného rozhodnutí nyní nemá platné oprávnění k pobytu na území České republiky. Žije zde od roku 2015 spolu s manželkou, dcerou (rok narození X), která studuje obchodní akademii a synem (rok narození X), který navštěvuje základní školu. Spolu s manželkou zde vlastní bytovou jednotku, na níž splácí hypoteční úvěr. Veškerý jeho osobní a rodinný život je tedy soustředěn na zdejší území. Výkonem napadeného rozhodnutí by proto bylo podstatně zasaženo nejen do soukromého a rodinného života stěžovatele, ale i celé jeho rodiny, která na celé záležitosti nenese žádnou vinu. Také krajský soud žalobě odkladný účinek přiznal.

[3] Žalovaný se ve stanovené lhůtě k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

III.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej ale může na návrh stěžovatele přiznat a užije přitom přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná žalobě odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[5] Pravidelně je odkladný účinek spojován s tzv. řádnými opravnými prostředky, např. odvoláním, kde účinky rozhodnutí správního orgánu nastávají až v okamžiku rozhodnutí o opravném prostředku. Naproti tomu u opravných prostředků mimořádných, mezi něž spadá i kasační stížnost, je přiznání odkladného účinku předmětem úvahy rozhodujícího orgánu (srov. přiměřeně usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 581/06 ze dne 11. října 2006).

[6] Stěžovatel tvrdí, že výkonem napadeného rozsudku a napadeného rozhodnutí bude zasaženo do jeho práva na respektování soukromého a rodinného života ve smyslu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.; dále jen „Úmluva“).

[7] Je třeba vycházet z předpokladu, že nedojde-li k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, bude stěžovatel v důsledku právních účinků pravomocného rozhodnutí nucen opustit území České republiky a vycestovat zpět do země původu. Není rozhodné, že napadené rozhodnutí tuto povinnost přímo neukládá. Pokud by stěžovatel nevycestoval, pobýval by na území České republiky nelegálně. S ohledem na shora nastíněné rodinné vazby stěžovatele (na základě řádných pobytových oprávnění zde žije od roku 2015 jeho manželka a dvě nezaopatřené děti) by stěžovateli v důsledku nutnosti vycestovat vznikla poměrně vážná újma.

[8] K otázce možného rozporu s důležitým veřejným zájmem se Nejvyšší správní soud vyjádřil např. v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25, když dospěl

k závěru, že „[p]okud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu hrozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 – 131, č. 1698/2008 Sb. NSS)“.

[9] Co se týče rozporu s důležitým veřejným záměrem v nyní posuzované věci, Nejvyšší správní soud nemá bližší informace o jednání, kterým stěžovatel naplnil skutkovou podstatu shora uvedeného trestného činu, neboť žalovaný dosud přes výzvu nepředložil správní spis ani se jinak nevyjádřil. Z vyjádření žalovaného k žalobě lze pouze obecně seznat, že stěžovatel pravděpodobně řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu či omamných látek. Třebaže se jedná o poměrně vysoce společensky škodlivé jednání, stěžovatel se jej zřejmě dopustil pouze ojedinele a jiným způsobem za dobu svého pobytu od roku 2015 právní předpisy neporušoval. Újmu, která by stěžovateli vznikla vycestováním před rozhodnutím o kasační stížnosti, tudíž soud nyní toliko pro účely rozhodnutí o odkladném účinku vyhodnotil jako nepoměrně větší oproti hrozbě, kterou stěžovatel dle dostupných informací aktuálně představuje pro veřejný pořádek.

[10] Zbývá doplnit, že s ohledem na zásah do soukromého a rodinného života a práva na spravedlivý proces přiznal odkladný účinek žalobě proti napadenému rozhodnutí také krajský soud.

[11] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud stěžovateli vyhověl a kasační stížnosti přiznal odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky napadeného rozhodnutí.

[12] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že výrok o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

[13] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, poplatkové povinnosti a stěžovatel nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení. Soudní poplatek ve výši 1 000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatel zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na podkladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: **1010521120**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2020

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu